

Sygn. akt II K 1007/19

PR 1 Ds. 730.2019

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Tomasz Żuchowski
Protokolant:	St. sekr.sądowy Beata Ewald

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej M. Barskiej

po rozpoznaniu w dniach 5.09,7.10.2019 r.;23.01,09.03,9.03.2020

sprawy:

oskarżonego **J. W.**

urodz. (...) w T.

syna J. i W. z d. T.

oskarżonego **K. F.**

urodz. (...) w T.

syna M. i B. z d. H.

oskarżonych o to, że:

w dniu 12 lutego 2019 r. ok. godz. 23:00 w T. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu zadając uderzenia pięścią w twarz, a następnie kopiąc w okolice pleców i głowy N. S. (1), spowodowali obrażenia ciała w postaci uszkodzenia naskórka głowy w okolicy ciemieniowej lewej oraz otarcie naskórka w okolicy potylicznej prawej naruszając w ten sposób jego nietykalność cielesną

tj. o czyn z art. 217 § 1 kk

a nadto

J. W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 lutego 2019 r. ok. godz. 23:00 w T. przy ul. (...), przy użyciu noża kierował pod adresem N. S. (2) groźby użycia w celu uszkodzenia ciała, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. czyn z art. 190 § 1 kk.

ORZEKA

I. uznaje oskarżonego **J. W.** za winnego tego, iż w dniu 12 lutego 2019 r. w T. przy ul. (...) uderzył N. S. (1) pięścią w twarz przez co spowodował obrażenia ciała w postaci uszkodzenia naskórka głowy w okolicy ciemieniowej lewej oraz otarcia naskórka w okolicy potylicznej prawej naruszając w ten sposób nietykalność cielesną to jest winnego czynu z art. 217 § 1 kk i z to, na podstawie art. 217 § 1 kk wymierza mu karę 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 30 (trzydziestu) zł.

II. uniewinnia oskarżonego **J. W.** od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 190 § 1 kk;

III. uniewinnia oskarżonego **K. F.** od popełnienia zarzucanego jemu czynu z art. 217 § 1 kk;

IV. zasądza od oskarżonego J. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem opłaty i zwalnia od ponoszenia wydatków w części skazującej w całości obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK 1007/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. W.	W dniu 12 lutego 2019 r. w T. przy ul. (...) uderzył pięścią w twarz N. S. (1), przez co spowodował obrażenia ciała w postaci uszkodzenia naskórka głowy w okolicy ciemieniowej lewej oraz otarcie naskórka w okolicy potylicznej prawej naruszając w ten sposób jego nietykalność cielesną.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 12 lutego 2019 r. ok. godz. 23:00 N. S. (2) wracał do swojego miejsca zamieszkania w T. przy ul. (...). W tym samym czasie J. W. i K. F. przejeżdżali obok powyższej kamienicy i zauważyli go. Mężczyzna był im znany, bowiem wcześniej m.in. oblewał samochód ich znajomej P. P. sokiem czy wykonywał obraźliwe napisy na parapetach. J. W. jest sąsiadem N. S. (2). K. F. odjechał, by zaparkować samochód, natomiast J. W. zadał N. S. (2) uderzenie pięścią w twarz. Swoim zachowaniem J. W. spowodował obrażenia ciała w postaci uszkodzenia naskórka głowy w okolicy	częściowo wyjaśnienia J. W.	30-31, 76v-77	

ciemieniowej lewej oraz otarcie naskórka w okolicy potylicznej prawej naruszając w ten sposób jego nietykalność cielesną.			
częściowo wyjaśnienia K. F.	33-34, 77		
częściowo zeznania N. S. (2)	1-3, 12-13, 15-16, 79v-80		
zeznania P. P.	22, 36, 140-141		
opinia sądowo-lekarska	10, 141		
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	J. W.	W dniu 12 lutego 2019 r. ok. godz. 23:00 w T. przy ul. (...), przy użyciu noża kierował pod adresem N. S. (2) groźby użycia w celu uszkodzenia ciała, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia,	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Zgodnie z relacją przedstawioną przez N.	zeznania N. S. (2)	1-3, 12-13, 15-16, 79v-80	

<p>S. (2) w dniu 12 lutego 2019 r. ok. godz. 23:00 w T. przy ul. (...), J. W. trzymając nóż skierował do niego groźby użycia tego narzędzia w celu uszkodzenia ciała, bowiem powiedział "I co teraz? Pociąć cię? Potnę cię!". N. S. (2) zadeklarował, że te słowa wywołały u niego uzasadnioną obawę ich spełnienia.</p>			
<p>1.2.2.</p>	<p>K. F.</p>	<p>W dniu 12 lutego 2019 r. ok. godz. 23:00 w T. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z J. W. zadając uderzenia pięścią w twarz, a następnie kopiąc w okolice pleców i głowy N. S. (1), spowodowali obrażenia ciała w postaci uszkodzenia naskórka głowy w okolicy ciemieniowej lewej oraz otarcie naskórka w okolicy potylicznej prawej naruszając w ten sposób jego nietykalność cielesną.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Zgodnie z relacją przedstawioną przez N. S. (2) w dniu 12 lutego 2019 r. ok. godz. 23:00 w T. przy ul. (...) K. F. miał dołączyć do bijącego go J.</p>	<p>zeznania N. S. (2)</p>	<p>1-3, 12-13, 15-16, 79v-80</p>	
<p>1.Ocena DOWOdów</p>			

0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia J. W.	<p>Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonego J. W. są zasadniczo wiarygodne, albowiem są spójne z wyjaśnieniami K. F. i P. P.. Oskarżony przyznał, że uderzył N. S. (2) pięścią w twarz, co potwierdzili ww. świadkowie, a także pokrzywdzony. Sąd nie dał natomiast wiary twierdzeniom tej osoby, iż uderzył pokrzywdzonego bo ten miał mu grozić. Na rozprawie początkowo twierdził, iż o tych groźbach dowiedział się w rozmowie telefonicznej od syna i P. P.. Pokrzywdzony miał twierdzić, iż „ rozjedzie całą kamienicę”. Twierdził także, iż pokrzywdzony chciał w jego obecności uderzyć nogą lub ręką w samochód P. P. (k.76 akt). Po pierwsze wyjaśnienia oskarżonego pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami K. F.. Według tej osoby słowa o „ rozjebaniu kamienicy” miały zostać wypowiedziane w jego obecności i współoskarżonego (k.34 akt). Zachodziła zatem w sprzeczność odnośnie tej okoliczności w wyjaśnieniach tych osób. Oskarżeni także na etapie</p>	

		<p>postępowania przygotowawczego nie wskazywali, iż pokrzywdzony w czasie zdarzenia chciał uderzyć w samochód P. P.. Przedłożone przez obrońcę na rozprawie zdjęcia wskazują jedynie na obecność pokrzywdzonego w pobliżu jej samochodu. Zdaniem Sądu powodem, iż oskarżony J. W. udrzył pokrzywdzonego było niewłaściwe wcześniejsze zachowanie tej osoby w stosunku do P. P. polegające na oblaniu soki samochodu czy też wypisywaniu obraźliwych słów. Twierdzenia o groźbach ze strony pokrzywdzonego lub o usiłowaniu uszkodzenia samochodu miały usprawiedliwić zachowaniu J. W., ale nie miały miejsca w rzeczywistości.</p>	
<p>wyjaśnienia K. F.</p>	<p>W ocenie Sądu również wyjaśnienia K. F. odnośnie czynu zakwalifikowanego z art. 217 § 1 kk polegają na prawdzie. Przede wszystkim korespondują one z wyjaśnieniami J. W., jak i zeznaniami P. P., którzy zgodnie podali, iż J. W. jedynie zadał N. S. (2) uderzenie w twarz, natomiast nie był on kopany. Sąd nie dał wiary twierdzeniom tej osoby odnośnie wypowiedzianych groźb ze strony pokrzywdzonego z tych samych powodów jak</p>		

	w przypadku oskarżonego J. W..	
zeznania P. P.	Świadek przyznała, że widziała sytuację podczas której oskarżony J. W. uderzał N. S. (2) w twarz. Analogicznie przebieg zdarzenia przedstawili J. W. i K. F.. Z kolei N. S. (2) przyznał, że przed ww. zajściem oblał samochód P. P. sokiem, a także wykonał obraźliwe napisy na parapecie. Biorąc pod uwagę powyższe, depozycje świadka polegają na prawdzie.	
opinia sądowo-lekarska	Powyższa opinia jest szczegółowa, zawiera spójne i logiczne wnioski, a także została wydana przez osoby legitymujące się odpowiednią wiedzą i doświadczeniem zawodowym. Nie ma podstaw, by kwestionować jej treść.	
opinia sądowo-psychiatryczna i psychologiczna	Jak wyżej.	
karta karna	Powyższy dowód ma charakter dokumentu urzędowego.	
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	zeznania N. S. (2)	Zeznania pokrzywdzonego z których wynika, że oskarżony J. W. trzymając nóż groził, że go potnie, nie znajdują potwierdzenia zarówno w wyjaśnieniach J. W., jak i K. F., jak i obserwującej zajście P. P.. Wskazać trzeba, że świadek przedstawiła zdarzenie w sposób obiektywny, bowiem przyznała, że jej znajomy uderzył pokrzywdzonego.	
1.2.2	zeznania N. S. (2)	Zeznania pokrzywdzonego dotyczące naruszenia nietykalności cielesnej przez oskarżonych nie były konsekwentne. W toku postępowania przygotowawczego przedstawił on inny przebieg zdarzenia, niż zeznając przed Sądem. Tuż po zdarzeniu twierdził, że został dwukrotnie przewrócony oraz bity także pozostając w pozycji leżącej, czego nie podał zeznając na etapie postępowania jurysdykcyjnego. Sąd miał na uwadze treść sporządzonej na gruncie niniejszej sprawy opinii sądowo-psychologiczno-psychiatrycznej zgodnie z którą ze względu na występowanie halucynacji słuchowych oraz możliwość urojeniowej interpretacji rzeczywistości do jego	

		<p>zeznań należy podejść z ostrożnością i konfrontować je z obiektywnymi danymi. Dlatego też Sąd dokonując oceny wiarygodności powyższych deponycji miał na uwadze treść wyjaśnień oskarżonych i świadka P. P., które uznał za prawdziwe i co za tym idzie, odmówił obdarzenia wyjaśnień oskarżonego w tej części przymiotem wiarygodności. Sąd dał natomiast wiarę zeznaniom tego świadka, iż nie groził oskarżonym.</p>	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	J. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zachowanie oskarżonego J. W. polegające na tym, że uderzył pokrzywdzonego w twarz wypełnia znamiona przestępstwa z art. 217 § 1 kk, które polega na naruszeniu nietykalności cielesnej człowieka. Powyższa kwalifikacja prawna jest spójna również z treścią opinii lekarskiej			

powołanej na gruncie niniejszej sprawy.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	II	J. W.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
Zgromadzony w toku niniejszej sprawy materiał dowodowy nie pozwala stwierdzić, że J. W. dopuścił się zarzucanego mu czynu			

<p>zakwalifikowanego z art. 190 § 1 kk. Powyższy zarzut opierał się wyłącznie o treść zeznań pokrzywdzonego, które Sąd w tym zakresie ocenił jako niewiarygodne. Jednocześnie przeciwną wersję, przedstawioną przez oskarżonych J. W., K. F. oraz świadka P. P., Sąd uznał za wiarygodną. K. F. zaprzeczył, by J. W. miał przy sobie nóż, zaś P. P. widziała jedynie, że oskarżony uderzył pokrzywdzonego w twarz.</p>			
#	3.5. Uniewinnienie	III	K. F.
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>Zgromadzony w toku niniejszej sprawy materiał dowodowy nie pozwala stwierdzić, że K. F. dopuścił się zarzucanego mu czynu zakwalifikowanego z art. 217 § 1 kk. Obaj oskarżeni oraz P. P. zaprzeczyli, by K. F. uczestniczył w naruszeniu nietykalności cielesnej pokrzywdzonego. Ustalono, że mężczyzna przybył na miejsce po tym, jak zaparkował samochód. Wówczas N. S. (2) trzymał się za głowę, bowiem wcześniej został uderzony przez J. W.. Przeciwnie twierdzenia pokrzywdzonego nie polegają na prawdzie, co</p>			

opisano przy ocenie jego zeznań.			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. W.	I	I	<p>Na podstawie art. 217 § 1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę 20 stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 30 zł. Przy wymiarze ilości stawek dziennych grzywny Sąd brał pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu, zawinienie i cel kary. Orzekając wysokość stawki grzywny w kwocie 30 zł Sąd miał na względzie sytuację życiową i majątkową oskarżonego, który podejmuje zatrudnienie za najniższe wynagrodzenie krajowe. Z przytoczonych wyżej względów zdaniem Sądu należało miarkować wysokość orzeczonej kary grzywny tak, aby oskarżony był w stanie pokryć powyższą należność. Sąd był również zobowiązany wziąć pod uwagę fakt, iż czyn, którego dopuścił się oskarżony nie jest społecznie szkodliwy w stopniu</p>

			znacznym, zaś oskarżony jest osobą niekaraną sądownie. Reasumując ww. sankcja o charakterze finansowym ma urealnić dolegliwość zastosowanych sankcji karnych, a ponadto unaocznic oskarżonemu nieopłacalność zachowań sprzecznych z prawem.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
IV	Sąd kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa		

zakresie czynów od których oskarżeni zostali uniewinnieni na podstawie w art. 632 pkt 2 kpk. Z kolei odnośnie czynu za który J. W. został skazany Sąd uznał, iż należy go zwolnić od wydatków, gdyż pobiera wynagrodzenie w rozmiarze najniższego wynagrodzenia krajowego. W oparciu o art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973 r. (Dz. U. Nr 27.poz.152) orzeczono o opłacie.

1.Podpis